

- Desen după şablon şi colorare "Cocoşul".

Scenariul elaborat de către educatoare, pentru aceste activităţi planificate, ar putea arăta astfel:

Copiii sunt invitați să se așeze pe pernuțe și să-și împărtășească unii altora ce au făcut de când s-au despărțit ieri și până astăzi la revenirea în grădiniță. În timp ce educatoarea îi antrenează în această discuție, se audă, la casetofon, cântecul cocoșului. Discuția deviază și copiii sunt întrebați dacă știu ce vestește cântecul cocoșului (o nouă zi, dimineața etc).

Educatoarea va folosi acest prilej pentru a invita copiii să facă gimnastică de înviorare, pe un fond muzical ("Cocoșelul meu iște" de L.Comes), sub pretextul că se vor trezi mai bine. După gimnastică de înviorare urmează, ca un ritual zilnic, momentul de poveste.

Povestea aleasă este: "Punguța cu doi bani" de Ion Creangă și ea va fi citită de către educatoare din carte. Copiii vor fi așezați pe pernuțe sau întinși pe covor în poziția pe burtă (cum se simt ei mai bine), iar educatoarea va ține carte în poală și atunci când va apărea o imagine o va arăta copiilor, mișcând carteia încet de la un capăt la altul al grupului de copii, astfel încât fiecare, indiferent de locul unde stă, să poată privi fiecare poză.

Evident, în timpul cititului, educatoarea va folosi gesturi cât mai expresive și o mimică adecvată, pentru a da viață povestiei și va menține contactul vizual cu copiii. Când povestea ajunge la momentul în care cocoșul îngheță cirezile de vite ale boierului și pleacă cu punguța cu doi bani și cu tot păsăretul boierului după el, educatoarea va opri povestea și îi va invita să treacă la colțurile (ariile, zonele, centrele) din clasă unde găsesc materiale care au legătură cu cocoșul și să desfășoare jocurile sau activitățile sugerate de acestea.

Astfel, unii vor desfășura jocul senzorial, alții jocul de rol, un alt grup jocurile de masă, iar alții vor construi ferma de păsări sau curtea boierului, timp în care grupul de copii, asupra căruia se va opri educatoarea, va discuta cu aceasta despre câți bani a avut cocoșul în punguță și care au fost peripețiile prin care acesta a trecut pentru a-și recupera punguța. Pe măsură ce copiii de la centre își termină sarcinile, pot să se alăture grupului central, unde pot aduce informații suplimentare, apărute în urma desfășurării activității de grup.

In final, o discuție de grup, cu toți copiii strânși pe pernuțe în jurul unui cocoș de la teatrul de păpuși îi va ajuta pe copii să-și fixeze câți bani a avut cocoșul în punguță și îi va stimula să numere câți bani sunt în celealte punguțe puse la dispoziție de către educatoare (numărul în limitele 1-3). Punguțele cu doi bani vor fi puse de-o parte, iar cele cu mai mulți sau mai puțini bani vor fi puse la „Căsuța păpușii”. După un moment de pauză, copiii se vor întoarce la carte cu povesti, urmărind, în continuare, ce s-a întâmplat cu cocoșul.

La încheierea activității, copiii vor fi invitați să se dezmorțească și, fiecare, după cum simte, va dansa "precum cocoșul". Cine se va plăcăsi va putea să meargă la unul din colțurile din clasă și să-și continue activitatea de dimineață sau să profite de şabloanele puse la dispoziție la colțul „Artă” să deseneze cocoși și să-i coloreze după bunul plac.